

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. Mgr. Závašem Löffelmannem, advokátem se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2016, č. j. OAM-46/LE-LE05-LE05-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2017, č. j. 1 Az 43/2016 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Závaši Löffelmannovi, advokátu se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4 114 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný jím rozhodl, že se stěžovateli neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] V průběhu správního řízení vyšlo najevo, že důvodem stěžovatelovy žádosti je obava z výkonu vojenské služby. Žalovaný ji nevyhodnotil jako azylově relevantní a nezjistil ani žádné jiné důvody, pro které by bylo namíste mezinárodní ochrana udělit. Zejména je třeba zmínit jeho závěr, dle kterého stěžovatele relevantně neohrožuje konflikt na východě Ukrajiny, neboť pobýval v západní části země.

[3] Městský soud se s tímto posouzením ztotožnil a zdůraznil, že žalovaný dostal svoji povinnost dostatečně zjistit skutkový stav. Nemohl pochybit tím, že se nezabýval skutečnostmi, které nevyšly najevo v průběhu správního řízení; břemeno tvrzení tížilo stěžovatele.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Stěžovatel podřadil důvody své kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Na několika místech kasační stížnosti předstřel argumenty, kterými dokládal tvrzení o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Má za to, že městský soud pouze převzal posouzení žalovaného, nevypověděl všechny námitky a nepřihlédl ke zhoršující se situaci na Ukrajině.

[6] Dále se domnívá, že v jeho věci došlo k pochybení při zjišťování skutkového stavu, jelikož úředník, který s ním vedl pohovor, nepostupoval tak, aby zjistil skutečnosti relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Dle jeho názoru byl městský soud při posouzení této otázky veden chybným názorem na rozložení důkazního břemene.

[7] Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak napadený rozsudek, tak rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že stěžovatel v kasační stížnosti prakticky opakuje žalobní námitky, aniž by reagoval na jejich vypořádání městským soudem. Přitom již v žalobě byla jeho argumentace velmi obecná a odůvodnění městského soudu je navzdory tomu konkrétní a precizní. Za těchto okolností považuje kasační stížnost za nedůvodnou, účelovou a nepřesahující vlastní zájmy stěžovatele, proto navrhl její odmítnutí, případně zamítnutí.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[10] Ve věcech mezinárodní ochrany se v souladu s § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Pro vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ vyložil.

[11] V projednávané věci přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal. Vytýkaných pochybení s potenciálním dopadem do hmotněprávního postavení stěžovatele se městský soud nedopustil. Argumentace týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu nemohla k přijatelnosti kasační stížnosti vést, neboť byla zcela obecná a nijak konkrétně nepopisovala, jak mělo být do stěžovatelových práv zasaženo.

[12] Námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku nebyly opodstatněné. Skutečnost, že městský soud se ztotožnil s posouzením žalovaného, neznamená, že pouze převzal jeho názory, a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nezpůsobuje. Stěžovatelovy námitky byly navíc natolik obecné, že městskému soudu v podstatě neposkytovaly prostor pro to, aby závěry žalovaného přehodnocoval. Lichá je také námitka, že městský soud se dostatečně nezabýval argumentací vztahující se k rozložení důkazního břemene a nedostatečnému zjištění skutkového stavu, neboť na ni podrobně reagoval v prvním odstavci na straně 5 napadeného rozsudku. Není ani pravda, že by se nezabýval situací na Ukrajině; vyjadřoval se k ní v pátém odstavci na straně 4 rozsudku.

pokračování

[13] Námitky týkající se rozložení důkazního břemene a nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve správním řízení byly natolik obecné, že k přijatelnosti kasační stížnosti nemohly vést. Stěžovatel pouze tvrdil, že městský soud byl v této otázce veden nesprávným právním názorem a že úředník, který vedl se stěžovatelem pohovor v průběhu správního řízení, nepostupoval tak, aby byly zjištěny veškeré okolnosti relevantní pro možné udělení mezinárodní ochrany, a nebylo přihlédnuto ke specifikům jeho případu. Neuvedl však jedinou konkrétní skutečnost, pro kterou by jeho případ měl být specifický, která nebyla ve správním řízení zjištěna a která by měla vést k udělení mezinárodní ochrany. Nepřinesl tak jediný důvod, pro který by bylo možné o přijatelnosti jeho kasační stížnosti uvažovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[16] Stěžovateli byl usnesením městského soudu ze dne 9. 9. 2016, č. j. 1 Az 43/2016 – 26, ustanoven zástupcem Mgr. Závěš Löffelmann, advokát se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1. Podle § 35 odst. 8, věty poslední, s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle první věty téhož ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[17] Ustanovený zástupce učinil v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání ve věci samé – podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby zástupci stěžovatele náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. S ohledem na skutečnost, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), zvyšuje se částka přiznané odměny podle ustanovení § 35 odst. 8, věty druhé, s. ř. s. o DPH ve výši 21 %, tj. o částku 714 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce tak činí 4 114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu